

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-5878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-5878

NO. 225. — ŠTEV. 225.

NEW YORK, WEDNESDAY, SEPTEMBER, 26, 1934. — SREDA, 26. SEPTEMBRA 1934

VOLUME XLII. — LETNIK XLII.

JOHNSON ODSTOPI KOT NAČELNIK N. R. A.

INDUSTRIJALNI DIKTATOR SE JE MORAL VKLONITI PRITISKU ORGANIZIRANEGA DELAVSTVA

Roosevelt se mu je lepo zahvalil za ogromno delo, ki ga je završil. — Zaenkrat mu še ni izbral naslednika. — V uradu ostane še do 15. oktobra. NRA bo popolnoma reorganizirana. — Po povratku predsednika v Washington se bodo pričele važne konference.

HYDE PARK, N. Y., 25. septembra. — General Hugh S. Johnson je odstopil. Načelnik "National Industrial Recovery Administration" (NRA) je danes izročil svojo resignacijo predsedniku Rooseveltu, ki jo je slednji takoj sprejel.

Johnsonu, ko bo ostal v uradu do 15. oktobra, še ni imenovan naslednik.

Njegovo resignacijo so v prvi vrsti povzročili odločni protesti strokovno organiziranega delavstva, katero je protestiralo proti stališču, ki ga je zavzel Johnson v tekstilnem štrajku. Možak se je bil namreč očitno postavil na stran delodajalcev.

Johnson pravi, da so ga k resignaciji prisilile nujne privatne zadeve. Že parkrat prej je hotel odstopiti, pa ga je predsednik vedno pregovoril, naj ostane. Danes je bila pa njegova resignacija brez vsakega odloga sprejeta.

Predsednik Roosevelt se mu je v posebnem pismu iskreno zahvalil za ogromno delo, ki ga je završil. Zahvalil se mu je za neomajno zvestobo, za točnost in za požrtvovalnost.

Resignacija Johnsona ni nikogar presenetila. Že več mesecev se je govorilo, da je nastal resen spor med Johnsonom na eni strani ter delavsko tajnico Miss Perkins in pravnim zastopnikom Richbergom na drugi.

Kakšna bo bodočnost NRA, se zaenkrat še ne ve. Gotovo je le to, da organizacija ne bo imela v bodoče nobenega diktatorja več, ampak jo bo upravljal poseben odbor, sestojč iz treh mož. Kaj lahko je mogoče, da bo NRA razdeljena v tri dele: v izvršilni, upravni in zakonodajni del.

Načrt za reorganizacijo NRA bo najbrž že v desetih dneh izveden. Uradniki te vladne agenture odločno molče. Končna odločitev je seveda v rokah predsednika Roosevelta.

Kakor rečeno, je največ pripomoglo k resignaciji stališče, ki ga je zavzel Johnson tekom zadnjega tekstilnega štrajka. Pred kakimi desetimi dnevi je Johnson v nekem svojem govoru očital delavskim voditeljem, da niso držali besede.

Takoj nato so izjavili delavci, da general ni sposoben za urad, ki ga zavzema.

Roosevelt je molčal, istočasno je pa odobril poročilo posredovalne komisije, s katerim se je tudi delavstvo strinjalo.

Ko se bo jutri vrnil predsednik Roosevelt v Belo hišo, ga bo čakala cela vrsta važnih problemov. — Najvažnejši med njimi so: reorganizacija NRA, preiskrba silnega števila nezaposlenih preko zime, pri-manjkljaj v zvezni blagajni ter stabilizacija valute.

Reliefu bo posvečena vsa pozornost, saj bo vendar treba obvarovati to zimo najmanj pet milijonov ameriških družin pred lakoto in mrazom, če se ne posreči izboljšati gospodarstva ter ustvariti novih delovnih možnosti.

Delavske organizacije smatrajo za edino rešitev uvedbo tridesetnega delovnega tedna, dočim zahtevajo trgovci in podjetniki, naj da vlada gospodarstvu prosto roko. Nadalje zahtevajo podjetniki, naj se vrne dolar na trdno zlato podlago; naj se vladni izdatki skrajšajo in naj bo proračun čimprej mogoče uravnan.

Premalo časa je še poteklo, da bi bilo mogoče

Dokazi proti Hauptmannu se množe

ROOSEVELT POKLICAN NA ODGOVOR

Odgovoriti mora na šest vprašanj. — Gospodarski voditelji hočejo biti na jasnem glede gospodarskega izgleda.

Washington, D. C., 25. sept. Industrijski in gospodarski zastopniki so naprosili predsednika Roosevelta, da pojasni svoje stališče glede gospodarskega vprašanja, glede NRA sistema, glede stabilizacije valute in glede drugih gospodarskih problemov.

V spomenici, katero je podpisalo nad 500 ravnateljev trgovske zbornice, je bilo predsedniku predloženo šest vprašanj. Iz Hyde Parka, kjer se sedaj nahaja predsednik, pa do sedaj še ni prišel odgovor.

Industrijalci, ki so že pogosto zahtevali izenačene državne proračuna, odločno zatrjujejo, da vlada med trgovci dežele splošna negotovost. Poleg tega pravijo, da gospodarstvo ne more vedno oddajati dela, dokler se zaupanje ne vrne.

"Kot zastopnica trgovcev iz vseh krajev dežele", pravi spomenica, "je zbornica mnenja, da bi bilo obnovitvi tega zaupanja mnogo pomagano in bi bil gospodarski položaj naroda mnogo izboljšan, ako bi administracija potom ust predsednika hotela podati jasno izjavo o naslednjih točkah:

1. Kdaj in kako bo zvezni proračun izenačen?
2. Ali ima administracija namen vrednost denarja še dalje znižati, in če tako misli, na kako nizko vrednost bo znižan?
3. Ali bo administracija prvi priložnosti, ki se bo nudila, z drugimi narodi sodelovala, da se valuta stabilizira?
4. Ali bo administracija gospodarsko izboljšanje izvedla s pospeševanjem trgovskega življa in sicer z najmanjšim vmešavanjem in ali bo prenehala s svojim tekmovanjem s privatnimi podjetji?
5. Kako stališče zavzema administracija glede problema poljedelstva?
6. Ali namerava administracija nadaljevati z javnimi zgradbami in deli, ki ravno sedaj niso potrebna?

točno preceniti uspehe NRA pod Johnsonovim vodstvom.

Vlada zatrjuje, da je NRA omogočila trem milijonom ljudi delo in zaslužek ter da se je nakupna sila prebivalstva zvišala za tri tisoč milijonov dolarjev.

Višnjevemu orlu je pripisoval Johnson veliko veljavo. Pri neki priliki je rekel.

— Ne igrajte se s tem ptičem. Izguba tega ptiča pomenja gospodarsko smrt.

POTREBA GOSPODARSKE SVOBODE

Senator Borah za odpravo monopolov. — Liberty League je pozabila poglobljeno stvar.

Genesee, Idaho, 25. septembra. — Senator Borah je na zborovanju farmerjev v svojem govoru rekel, da Liberty League ni šla prezgodaj v boj za svobodo, da pa mora v svoj program tudi sprejeti boj za gospodarsko svobodo. Liga je gospodarsko svobodo skoro popolnoma prezrla. "Gibanje za ohranitev svobode je važno podjetje", je rekel Borah. "Za najmanj 80 odstotkov človeške družbe ne obstoje več človeške pravice. V nekaterih deželah so vlade svobodo sploh odpravile. Zato Liga ni prezgodaj nastopila s svojim programom".

Nato pa je Borah ostro napadal "monopole", katere po njegovem mnenju NRA z odpravo določb proti-trustne postave celo podpira.

"Kaj je v našem 20. stoletju svoboda?" je zaklical Borah. "Moč, postaviti cene stvarim, katere moram imeti, da morem živeti, je moj gospodar in dejstvo, da morem poslušati svobodni govor in berem svobodni časnik, ne ublaži krutosti mojega položaja in in na noben način ne zmanjša moje hlapčevstva. Moč, ki me izključuje iz vsake možnosti trgovskega sveta, zabranjuje, da se ne ogrevam za slavo, speve na svobodo. Monopol, ki davi mojo majhno trgovino, kar se sedaj dogaja v tisočih slučajih, zadušil v meni vse navdušenje za mojo pravico do porotnega sodišča. Moč, ki izkorišča slabejšega in nesrečnejšega, vrže več mož, žena in otrok v bedo, kot pa prepoved pravice do zborovanja. Ni je svobode, ki bi zaslužila to ime, brez gospodarske svobode in družabne pravice".

Dokler ne bo dežela rešena birokratske kontrole in monopolne diktature, ni govorjenje o svobodi nič drugega kot laž.

SLEP KANDIDAT

Milwaukee, Wis., 25. sept. Walter Hafemann, ki je že slep od svojega šestega leta, ko ga je kos železa zadel v oči, je naznanil svojo kandidaturo za demokratičnega držav. assemblymana.

SPORAZUM OKITAJSKI ŽELEZNICI

Dosežen je že skoro popolni sporazum glede cene vzhodne kitajske železnice. — Prišlo bo do kompromisa.

Tokio, Japonska, 25. sept. Rusija in Mančukuo bosta tekom dveh tednov obnovili pogajanja za prodajo vzhodne kitajske železnice.

Poročilo, ki je bilo razširjeno v Tokio, da sta se obe državi sporazumeli glede cene, je bilo označeno za prenagljeno. Mančukvanska vlada je pripravljena plačati za železnico 170,000,000 jenov, kot pravi lista Asahi in Niči Niči, da pa Rusija zahteva 175,000,000 jenov.

Ta razlika pa je tako majhna, da je japonski zunanji minister Koki Hirota prepričan, da bo sporazum podpisan v oktobru. Uradno se potrjuje, da je prišlo v petek do osebnega sporazuma med Hiroto in sovjetskim poslanikom Jurčevom, da obe stranki nekoliko popustita.

Nato je Hirota takoj naročil Mančukuo, da pošlje Čučei Ohašija, ki je Japonec in mančukvanski podtajnik v zunanjem uradu, v Tokio, kjer bo obnovil pogajanja glede nakupa kitajske železnice.

Četudi vlada velika tajnost glede tega, kako daleč sta obe stranki pripravljeni popustiti, vendar je Hirota mnenja, da bo cena železnice okoli 170 milijonov jenov.

Japonski časopisi pravijo, da bo Mančukuo plačal tretino v gotovini in bondih. Gotovino bo preskrbel Japonska s posojilom na južno mandžursko železnico, preostanek pa bo plačan v blagu, posebno z japonskimi stroji, železniško opremo, ladjami in mančukvanskimi življenjskimi potrebščinami.

Tokio, Japonska, 24. sept. Uradno je bilo oznanjeno, da je prišlo med Rusijo in Mančukuo do sporazuma glede temeljnih pogojev za prodajo kitajske vzhodne železnice ter je s tem odstranjena vojna nevarnost med Rusijo in Japonsko.

Ničesar pa ni bilo naznanjenega glede 80 ruskih železniških uslužbencev, katere so aretirale mančukvanske oblasti. Poučeni krogi pa zatrjujejo, da bodo izpuščeni in poslani v Rusijo.

Ruske in japonske oblasti zatrjujejo, da bodo vsled tega sporazuma izboljšani napeti odnosi med obema državama in pregnani vojni oblaki, ki so viseli tri leta nad mančukvansko-sibirsko mejo.

Vojna nevarnost je obstojala vsled japonske odločnosti, da odstrani ruski vpliv, katerega je dobila Rusija v Mandžuriji l. 1895, ko je car sklenil s Kitajsko zvezo in je dobil pravico za zgradbo kitajske vzhodne železnice.

NJEGOVI SORODNIKI NIMAJO O NJEM DOBREGA MNENJA

Bruna Richarda Hauptmanna, ki je obdolžen izsiljevanja in ki je po mnenju nekaterih tudi ugrabil Lindberghovega otroka, imenuje newyorška policija "železnega moža". Hauptmann še vedno zanika vsako krivdo, dasi so dokazi proti njemu skoro povsem jasni.

Včeraj so detektivi nekaj važnega odkrili. Na leseni steni nekega predala v njegovem stanovanju so opazili svinčnikom napisano številko stanovanja in telefonsko številko dr. Condona.

Dr. Condon je bil Lindberghov posredovalec ter je izročil nekemu neznanu (ki je bil po zadrlu policije Hauptmann) na pokopališču v Bronxu odkupnino v znesku petdeset tisoč bankovcev.

Na steni drugega predala so opazili par serijskih števil bankovcev, ki so tvorili del odkupnine.

Nadalje so našli v njegovi garaži istotako žeblice, s kakršnimi je bila zbita lestva, katero so dobili po odvedenju otroka pod oknom Lindberghovega doma.

Včeraj je dospel v Trenton, N. J., polkovnik Lindbergh s svojo soprogo.

Danes bo nastopil Lindbergh pred veleporoto kot glavna priča proti Hauptmannu.

Javnost je silno radovedna, kako se bosta spogledala ta dva moža.

Kamenz, Nemčija, 25. sept. Saško mesto Kamenz je še vedno razburjeno, ker je tako nenadoma postalo "slavno" po svojem sinu Bruno Richardu Hauptmannu. Vse mesto govori o njem in njegovi zvezi z odvedbo Lindberghovega otroka. Njegovo prijateljstvo in poznanost se zelo trudijo, da najdejo kak dogodek iz njegovega življenja, da ga morejo povedati.

Hauptmannova 69 let stara mati, gospa Paulina Hauptmann, je zaradi dogodkov zadnjih dni popolnoma strta. Spočetka so jo oblegali časniški poročevalci in radovedneži, sedaj pa se je pred svetom popolnoma zaprla. "Stara žena je upala, da se bo za njen 70. rojstni dan vrnil njen sin s svojo družino", je rekel nek sorodnik. "Sedaj pa bo gotovo pridržan v Ameriki".

Hauptmannovi sorodniki v Kamenzu sicer imajo nekoliko upanja, da bo njegova nedolžnost glede odbedbe Ch. Lindberghovega otroka dokazana, toda niso nič kaj dobrega mnenja glede njegovih moralnih lastnosti. Sedaj zopet pogreva po stare stvari o "črni ovci" Kamenza in tedaj pridejo njegovi rojaki do popolnoma drugega mnenja o njem, kot pa njegovi sosede v New Yorku.

Medtem ko je bil R. Hauptmann v New Yorku poznan kot priprost in molčeč mož, se ga ljudje v Kamenzu spominjajo kot velikega zapravljenca, ki je svoje veselje do življenja zapeljal do zločina. Tako podaja o njem njegov

tekdanji sošolec in vojaški tovariš Arthur Eckard zelo slabo sliko. Hauptmann in Arthur Eckard sta bila 21. junija 1917 poklicana k vojakom in sta skupaj služila pri 103. infanterijskem polku. Hauptmann je bil dober tovariš in je bil pri vseh priljubljen. Bil je dober "sport", kateremu ni bil noben zid previsok. Leta 1917 je bil odlikovan, ker je znal vreči ročno granato 75 metrov daleč.

"Njegova nesreča je bila, da je bil leta 1918 z zapadne fronte poslan v municijsko tovarno v Draždane", pravi A. Eckard. "Zaslужil je mnogo denarja in ko je po končani vojni izgubil delo, se je pri njem pričela pot navzdol. Navajen je bil dobro živeti in meti mnogo denarja v svojem žepu. Ko ni več zaslužil, je prišel krasti in ropati".

MASARYK JE BOLJŠI

Praga, Čehoslovaška, 25. septembra. — Razburljive vesti o zdravstvenem stanju predsednika Massaryka je vlada zanikala. Uradno poročilo pravi, da je bil Massaryk dve uri na prostem in da se je zadnje dni njegovo stanje mnogo izboljšalo.

Predsednik Massaryk zaradi bolezni ni mogel sprejeti šefa generalnega štaba, generala Gamelina, ki se je udeležil čehoslovaških manevrov. Massaryk že več tednov ni mogel opravljati držav. poslov, vsled česar je bila javnost mnenja, da je njegovo zdravstveno stanje zelo slabo.

ROJSTVO V KRALJEVI RODOVINI

Rim, Italija, 25. septembra. — Prestolonaslednici princesi Mariji Jose, hčeri umrlega belgijskega kralja Alberta, je bila rojena hčerka, ki bo krščena na ime Margareta Marija Consolatia Januarja Philiberta.

Veseli dogodek je naznanilo 19 strelav iz topa. Ob času rojstva so bili v kraljevi palači princin oče, prestolonaslednik Umberto, kraljica Elena, belgijska kraljica-mati Elizabeta in princesa Mafalda.

Ob 11.20 ponoči je zdravnik tiho naznanil princu Umberto, ki je nestrpno čakal v predsobi: "E una femina!" (Dekle je).

Nek uradnik dvora je stekel po stopnicah in naznanil množici rojstvo princese.

"Viva la principessa!" je zaorilo iz tisoč grl. Po vsem Rimu so po cerkvenih zvonikih zvonili zvonovi.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

A. P. ČEHOV:

PAGLAVEC

Ivan Ivanovič Ljapkin, fant prikupne zunanosti, je tekkel z Ano Semjonovno Zembičkaj, dekletom topega noska, po strmem bregu k reki, kjer sta sedla na klop. Klop je bila tik ob vodi v gostem grmovju. Čudovit prostorček! Človek je bil tu skrit pred vsem svetom, videle so ga samo ribe in vodni pajki, ki so švigali po vodni površini kakor strele.

Fant in dekle sta imela s seboj trnke, posodo s črvi in drugo, kar je treba za ribolov. Ko sta sedla, sta takoj vrgla trnke v vodo.

"Kako mi je ljubo, da sva slednjič sama," je začel Ljapkin, oziraje se na vse strani. "Imam vam zelo veliko povedati, Ana Semjonovna. Ko sem vas prvič videl... glejte, pri vas prijema... tedaj sem spoznal, zakaj živim, spoznal, kdo je moje božanstvo, kateremu moramo posvetiti vse svoje časno življenje... Zdi se, da prijema velika riba!... Ko sem vas prvič videl, sem vas vzljubil, strastno sem se zaljubil v vas... Ne potegnite se!... Povjte mi, najdražja, rotim vas, ali morem upati na vašo ljubezen? Ne! Niti pomisliti ne smem na to, a če bi mogel računati vsaj na... Potegnite!"

Ana Semjonovna dvigne roko z ribnico, potegne in zakriči: v zraku se je premetavala srebrno-zelena ribica.

"Bože moj, kako lepa riba! Aj, oh... Hitreje! Iztrgala se je!"

Riba se je strgala s trnka, padla v travo, se začela premetavati in... čof v vodo!

Ljapkin je planil za ribo, a namesto ribe nehote zgrabil za roko Ano Semjonovne ter si jo iznenada pritisnil na usta...

Dekle se je zdrnilo, a bilo je že prepozno: ustne sta se jima ujele v poljub! Prišlo je tako iznenada! Za prvim poljubom je sledil drugi, potem zatrdjevanje... Prisega večne ljubezni... Presrečni časi!

A na tem svetu ni neskaljene sreče. Sreča nosi v sebi navadno strup ali se s čim zastrupi. Tako je bilo tudi tu. Ko sta se mlada človeka poljubovala, se je iznenada zaslišal smeh. Ozrla sta se proti roki in odreenela od presenečenja: v vodi je stal do pasu deček. Bil je gimnazijec Kolja, brat Ano Semjonovne. Stal je v vodi, gledal na ljubljence in se zlobno smejal.

"Ah-ha-a, poljubljata se?" je rekel. "Je že prav! Mami povem!"

"Upam, da boste kot pošten človek..." je zajekal Ljapkin in ves zardel. "Vohunili je podlo in prisluskovati nizkotno, ogabno, grdo... Upam, da boste kot pošten in plemenit človek..."

"Dajte mi rubelj, pa ne bom povedal," de plemnit človek. "Sicer povem."

Ljapkin potegne iz žepa rubelj in ga da Kolji. Ta stisne denar v mokro pest, zaključiva in odplava. A fant in dekle se zdaj nista več toliko poljubovala...

Naslednji dan je prinesel Ljapkin iz mesta barvice in čopič za slikanje, sestra mu je pa dala svoje lekarniške škatlice, v katerih so bili preje praški in kroglice. Potem sta mu morala dati gumba s pasjo glavo. A paglavec vse to še ni bilo dovolj; hotel je izsiliti še več ter je neprestano vohunil za njuno. Kjerkoli sta bila Ljapkin in Ana Semjonovna, tam je bil tudi Kolja. Niti za trenutek ju ni pustil sama.

"Nevrednež!" je škripal Ljapkin. "Tako majhen še, pa že tak malopridnež! Kaj neki še bo iz njega?"

Ves mesec julij Kolja zaljubljenca ni dal miru. Pretel je, da ju izda, pazil nanju in izsiljeval darila. In še vedno mu ni bilo dovolj in nazadnje je že začel govoriti o žepni uri. In kaj jima je bilo storiti? Kupila sta mu tudi uro!

Nekoč pri obedu, ko so prišli na vrsto kolači, se je Kolja iznenada zasmel, pomečnil z enim očesom in vprašal Ljapkina:

"Ali naj povem? A?"

Ljapkin je strašno zardel in ugriznil v prtič namesto v kolač. Ana Semjonovna je skočila od mize in ubežala v najzadnjo sobo.

V takem položaju sta bila mlada človeka vse do konca avgusta, do dne, ko je Ljapkin slednjič zasnubil Ano Semjonovno. O, kako srečen dan je bil to!

Ko se je pogovoril z zaročeninimi starši in dobil njihovo dovoljenje, je Ljapkin najprej stekel na vrt, da bi tam poiskal Koljo. Ko ga je našel, je paglavec prijel za uho — Prihitela je tudi Ana Semjonovna, ki je istotako iskala Koljo in ga zdaj zgrabila za drugo uho —

Bilo je zanimivo videti, kakšna slast se je izražala na obrazu zaročencev, ko je Kolja jekal in prosil:

"Ljuba moja, mila moja, go-lobčka, saj ne bom več! O jej, jej... odpustita!"

Pozneje sta si oba zaročenca priznala, da so bili to najslajši trenutki njune dotodanje ljubezni.

OSKREBNIK

dobi službo v Slovenskem domu v Brooklynu. Mora biti prvovrsten upravitelj društvene dvorane z baro in kuhinjo. Kavejca in plača po dogovoru.

Oglasijo se naj kakor hitro mogoče in samo taki, ki so veseli tega posla.

Ponudbe naj se pošljejo na:
ANTON OMERZU
1720 Gates Avenue
Brooklyn, N. Y.

3x

Iz Jugoslavije.

Emancipacija muslimanskih žena v Južni Srbiji.

V Skoplju je komaj okrog 50 muslimanskih rodbin, katerih članice hodijo brez feredže in drugih zagrinjal konzervativnega muslimanskega ženstva. Reforme, ki jih je v Turčiji izvedel Kemal paša, niso imele kaj prida odmeva med muslimanskim življenjem Južne Srbije in tudi zgledi modernizacije iz Bosne se še niso uveljavili v južnih krajih. Moderni muslimani srbskega jug-pa so prepričali, da bo popolnoma drugače v kakih 10 letih in da bo do tedaj tudi izvedena ženska emancipacija. Ovi rege razvoja tvorijo sedaj še obziri do starejših ljudi, ki se krčevito oklepajo starih običajev. Mnoge muslimanske družine v Skoplju zaradi svojih starih sorodnikov izpolnjujejo vse stare običaje, kakor hitro pa se podajo v kak drug kraj, živijo tam z veseljem po običajih modernega sveta.

Regulacija Drave pri Varaždinu.

V svrhu rečne regulacije so od varaždinske železniške postaje do Drave pričeli urejati okolišno železniško progo, po kateri bodo navozili okrog 500 vagonov kamena za ocvrstitve desne rečne obale. Proga bo dolga skoraj 2 km. stroški ureditve pa bodo znašali okrog 25.000 Din. Ko bo proga gotova, bodo pričeli z nujno potrebnimi regulacijskimi deli in bo tako že prihodnje leto velik okoliš rešen čestih nevarnih poplav.

ISČEJO SE:

Prosi se spodaj navedene osebe, da se javijo. Tisti naši naseljenici, ki bi vedeli dati kake informacije o iskanih, se naprošajo, da pišejo na:

Slavoj Trošt,
Act. Commissioner of Emigration
Royal Yugoslav Consulate General,
1819 Broadway, New York, N. Y.

Ime iskanega:

Ahčin Aloš iz Ljubljane, sedaj nekje v Clevelandu, O.;
Godnik Vidrik in Katarina iz Trsta;
Goert Albert iz Gradača, sedaj nekje v Buffalo, N. Y.;
Kline Marija, roj. Ojsteršek iz Pirečice pri Celju, sedaj nekje v Philadelphiji, Pa.;
Lakner Ivan iz Mozlja pri Kočevju, sedaj nekje v državi New York;
Lakner Marija, omožena Spreitzer, iz Mozlja, sedaj nekje v državi New York;
Lakner Florijana, omožena Roestner iz Mozlja, sedaj nekje v državi New York;
Tekavec Andrej, Bojanji vrh pri Cerknici, sedaj nekje v Clevelandu, Ohio;
Vontina Ferdinand, sin Andreja in Marije rojene Savli, iz Lokovec pri Čepovanu, okraj Kanal pri Gorici, je baje umrl nekje v Ameriki. Kdor bi kaj vedel o njegovi smrti, se prosi, da to sporoči na gornji naslov.

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

208

Grofica se ni mogla več premagovati. Ko se je dotaknila Luizine roke, se ji je zdelo, da ji je v dušo naenkrat posijalo solnce, da je pozabljeno vse trpljenje, izbrisani vsi sledovi prečutih noči. Nekaj časa je srkala to nesluteno radost, to veliko, nepričakovano srečo. Potem je pa začutila, da jo opazujejo, in spoznala je takoj, da je treba napraviti konec temu nevarnemu prizoru v pričo grofa. Napela je vse sile, da bi se obvladala, in dejala je Luizi:

— Morate se... morate se pomiriti, dete moje.

Komaj je pa Luiza zaslišala te besede, je od presenečenja kriknila.

— Ta glas poznam! — je dejala in se sklonila h grofici. Obraz ji je obsijal žarek sreče.

Diana je prehitela pričakovanja vprašanja. — Zdaj ste sredi ljudi, ki bi vas radi videli srečno, — je dejala.

Luiza ni več dvomila. Ta glas je res poznala.

— Gospa!... gospa!... je vzkliknila, — midve sva se nekje že srečali, ali ne? Nekoč ste se me že usmili.

Diana se je začelo temniti pred očmi. Pod vplivom komaj zadrževane materinske ljubezni, se je obrnila k vitezu in zašepetala:

— Ah!... Spoznala me je!... Spoznala me je!

— Da, — je pritrdila Luiza sklenjenih rok, kakor bi se hotela toplo zahvaliti svoji dobrotnici, — da... nekega dne pred vhomom v cerkev ste mi dali cekin, gospa, rekoč: Moli zame... In glej, tu sva se zopet srečali.

Za hip je umolknila, potem pa vprašala:

— Kdo pa ste?

— Sem grofica de Linieres! — je odgovorila Diana.

Torej mi prožite še enkrat roko v pomoč, — je dejala slepo dekle. Odvedite me, prosim h gospodu grofu, da ga bom mogla prositi, naj vrne moji Henriki svobodo.

Zdravniku so se kar oči zaiskrile od zadovoljstva; baš s tem je računal; Luiza se je ravnala točno po njegovih navodilih.

Grof je stal ob strani, kot da bi je v srečo hud boj. Drhteč po vsem telesu je Diana nekaj časa nepremično stala; ta preizkušnja je presežala njene moči. Potem, ko si je nekoliko opomogla od silnega presenečenja, je pa počasi odvedla Luizo h grofu.

Luiza je takoj pokleknila. Sklenila je roke in njene drhteče ustnice so zašepetale:

— Milost, gospod grof, usmiliti se moje sestre!

Grofica je bila pa pozabila na vso previdnost, v glavo ji je šinila misel, da bi priključila svojo prošnjo Luizini, da bi tudi ona pokleknila. In res je pokleknila pred moža ter ponovila prošnjo slepe Luize:

— Milost!... Usmiliti se!

Grof je stal ves iz sebe od presenečenja, saj mu ni šlo v glavo, kako se more grofica tako toplo zavzemati za slepo dekle.

Prva je spregovorila Luiza. Obrnjena k policijskemu ravnatelju je dejala z drhtečim glasom:

— Moja sestra je nedolžna, gospod, usmiliti se je in hvaležni vama bova kot svojemu odrešeniku.

Grof je hotel napraviti konec temu, grofici očitno tako mučnemu prizoru.

Naglo je vzel z mize nepopisan list papirja s svojim podpisom, kakršnih je imel vedno nekaj pri rokah za nujne primere.

In naglo je pristopil h klečeči Luizi in ji dejal z ginjenim glasom:

— Prosite, naj se usmili in vaše sestre. Zgodi se vaša volja.

Obrnjen k zdravniku je pa pripomnil:

— Doktore, vpišite sami ime svoje varovanke.

— Z veseljem! — je vzkliknil zdravnik ves vesel, da se mu je načrt tako dobro posrečil.

In njene drhteče ustnice so se dotaknile roke policijskega ravnatelja.

Grof ni mogel skriti svojih občutkov. Obrnil se je k zdravniku, rekoč:

— To povelje bo odposlano še pred večerom.

— V vašo predsobo, — je odgovoril zdravnik smeje.

Stopil je hitro k vratom in pripomnil:

— Čakajte no, saj ga lahko odnesem sam.

— Ne razumem vas, — je dejal grof, ki se mu je obraz takoj zresnil.

To je bil najtežji trenutek že itak nevarnega prizora.

Roger je čutil, kako se mu je skrčilo srce in njegove oči so iskale grofici pogled. Diana je čutila, da se bo zdaj zdaj onesvestila.

Zdravniku se je komaj posrečilo deloma prikriti zbežnost. Bil je povsem brezupen boj in zadostovala bi minuta grofovega gneva, da bo igro izgubil.

Ia tako je spregovoril z dobrodušnim glasom, kakor se mu je bilo čistega dne enkrat že posrečilo.

— Bogme, gospod grof, bil sem tako prost, da sem privedel tudi njo.

In ne da bi čakal na odgovor, je odprl vrata in namignil Henriki, naj vstopi.

Henrika je vstopila povešenih oči, drhteč in iztegajoč roke proti zdravniku, ki se mu je hotela prvemu zahvaliti.

— Dejali ste mi, da bom že pomiloščena, ko me pokličete...

Pri teh besedah svoje družice je stopila Luiza nekaj korakov naprej.

— Henrika, — je dejala, — zahvali se najinim dobrotnikom.

Toda Henrika je opazila viteza, stoječega pri grofici, in komaj je zadržala krik presenečenja. Tudi grof se je ozrl na tisto, ki ji je bil pav kar naklonil milost. Spoznal je dekleta, ki ga je bil dal aretirati in odvesti v Sapetiero, pa ni mogel zadržati jeze.

— Kaj vidim? — je vzkliknil ves iz sebe, — to je tista...

Toda konec stavka mu je zamrl v drhtečih ustih. Vitez de Vaudrey je stopil odločno k Henriki. Pozabil je na vso previdnost, iztegnil roke proti nji, kakor bi jo hotel zaščititi, in s trdim glasom je prebil grofa, rekoč:

— To je tista, ki jo ljubim... Tista, ki jo bom ljubil vedno... Prisegam, da je ne bom nikoli nehal ljubiti.

Grof je hotel odbiti vitezov napad z eno izmed groženj, ki pri njem nikoli niso ostale neizpolnjene. Srdito žarečih oči je stopil korak proti vitezu.

Toda Henrika je že stala pred njim vsa razburjena, na obrazu izraz angelske iskrenosti in odločnosti.

— Počakajte, gospod grof, — je prosila, — počakajte in poslušajte me.

Obrnjena k vitezu je pa dejala:

— Gospod vitez, odslej je med nama nepremagljiva ovira. Pozabite, da sva se kdaj srečala... Moja dolžnost je namreč zdaj živeti za njo, za mojo slepo prijateljico... samo za njo...

(Dalje prihodnjič.)

Note...

PESMI Z NOTAMI:

NOTE ZA KLAVIR	
Slovenska koračnica (Pavčič)	
Vsuk zvezek po	30
8 mladinskih pesmi (Adamčič)	50
NOVE PESMI S SPREMLJEVANJEM KLAVIRJA	
Šest narodnih pesmi (Prelovec)	80
MEŠANI IN MOŠKI ZBOR	
Slovenski akordi (Adamčič)	75
II. zvezek	75
Pomladanski odmevi, II. zv.	45
Ameriška slovenska lira (Holmar)	1
Orlovke himne (Vodopivec)	120
MOŠKI ZBOR	
Trije moški zbori (Pavčič)	40
Izšla Glasbena Matica	35
Narodna nagrobna (Pavčič)	35
Gorski odmevi (Laharnar)	45
2 zvezka	45
DVOGLASNO	
Naši himni	50
MEŠANI ZBORI:	
Planinske, (Laharnar)	45
II. zvezek	45
Trije mešani zbori. Izšla Glasbena Matica	45
RAZNE PESMI S SPREMLJEVANJEM:	
Domovini (Foerster)	40
Izšla Glasbena Matica	40
Gorske evetlice, (Laharnar)	45
Četrto in peto raznih glasov	45
V pepelnici noči. (Sattner)	45
kantanta za sol. zbor in orkester. Izšla Glas. Matica	75

CERKVENE PESMI:

Domski glas, Cerkvene pesmi za mešan zbor	1
Prihodnostne pesmi za cerkevno in društveno slavnost	50
15 mešani in 3 moški zbori — (A. Grün)	1
V pepelnici noči (H. Sattner)	1
12. Tatum Ergo (Premr)	50
Majne pesmi za mešan zbor — (Sattner)	50

NOTE ZA CITRE:

Koželjki: Podok v Igranju na citrah, 4 zvezki	3
---	---

NOTE ZA TAMBURICE:

Slovenske narodne pesmi za tamburanski zbor in petje. (Bajuk)	1
---	---

Naročilo z Money ordrom pošljite na:

KNJIGARNO "GLAS NARODA"

216 West 18th Street

NEW YORK, N. Y.

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

IZGNANCI

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

Po tem samogovoru gre za Kati. Hotela je biti na mestu, kadar prideta brat in Stefan Kolniko, da jim more se natančneje vse razložiti.

Naglo so se polnile družabne sobe Herderjeve hiše. Prišla sta tudi Bozo in Kolniko. Daniela jima je šla naproti na hodnik in jima hitro reče nekaj besed. Bozo naglo odide, da je mogel h Kati izpregovoriti nekaj besed še pred markijevim prihodom. Bil je zelo razburjen in poln ljubosumnosti na markija navzlic temu, da mu je Daniela povedala, kako Kati sovraži markija.

Stefan ostane sam z Danielo. Naprestano jo gleda in obdružuje.

— Ali se že veselite na ples, gospodična Daniela?

Daniela skomigne z rameni.

— Ne bom mogla mnogo plesati, ker sem za nočnejši večer prevzela precej posla.

— Toda meni boste dovolili saj en ples?

— Ali vam je mnogo na tem?

— Zelo mnogo, ker vas morem med plesom imeti popolnoma za sebe. Četudi se pogosto vidiva, vendar imam od vas zelo malo. Vedno je pri tem kako napotje. In že skoro en teden niste bili pri nas.

Daniela pa pravi:

— Zadnje dni sem imela s pripravami za ta večer mnogo posla. Ali Kristina dobro skrbi za vas in Bozota?

— Izvrstno. Zelo se trudi, da nama postreže in zelo je ponosna, ako jo pohvaliva.

— Da, zelo dobra žena je.

— Vendar pa vas še vedno zelo pogreša.

— Potem pa moram zopet kmalu priti.

Stefan jo prime za roko.

— Na to se zelo veselim. Tukaj ste navezani na toliko ljudi, in vsakdo ima več pravice do vas kot jaz. Ako pridete k nam, vas moram deliti samo z Bozotom.

— Za božični večer ni k nam nikdo drugi povabljen kot bi in Bozo, ako ne bo prišel še markij Salvini kot neprijeten gost.

— Ali je v resnici tako neprijeten?

— Sami sodite, kadar ga spoznate.

— Upajmo samo, da božični večer ne pride. Tako sem srečen, da bom mogel ta božični večer preživeti skupno z vami, četudi bi mi bilo ljubše, da bi bili sami z Bozotom in z menoj.

— Ali poznate naše običaje pri božičnem večeru?

— Da, moja pokojna mati je obhajala Božič na isti način kot pri vas. Toda dolgo, dolgo je že temu.

Danieline oči se pomilovalno ozrejo nanj.

— Mnogo hudega ste že doživeli, gospod Kolniko.

Stefan prime njeno roko ter jo strastno stisne.

— Vse je pozabljeno — odkar sem vas prvič videl. Zaradi vas sem zopet dobil veselje do življenja. Postal sem že tako reven, da nisem imel že ničesar izgubiti, postal sem brezbržen za vse. Sedaj pa imam zopet nekaj izgubiti in se za to bojim.

Daniela se stresa pod temi besedami ter pod njegovim prosečnim pogledom. Ne da bi se zavedala, mu gleda naravnost v oči.

— Ne boste izgubili, Stefan Kolniko — nikdar, — pravi tiho pod notranjo silo.

— Daniela!

Njeno ime izgovori tako glasno, da se oba v strahu zganeta. Kot bi se zbudil iz sanj se ozreta okoli, toda bila sta sama. Daniela si vsa zardela potisne lase s čela.

— Pozabila sem na svoje dolžnosti — vi pa morate biti z Bozotom na straži, da markij gospodične Kati ne bo nadlegoval, — pravi naglo.

Stefan še enkrat prime njeno roko.

— Povejte mi še enkrat, Daniela, da se mi ni treba bati, da bi zopet izgubil, kar mi je zopet dalo veselje do življenja.

Daniela ga pogleda z velikimi resnimi očmi in pravi:

— Ni se vam treba bati.

Stefan pritiska njeno roko na svoje ustnice, na svoje oči ter reče:

— Hvala — prav iskrena hvala!

Daniela, vsa rdeča v lice, se mu izvije in odhiti. Stefan ji počasi sledi. V veliki dvorani je pričela igrati godba in tedaj pride tudi markij, katerega je gospod Herder tako željno pričakoval. S ponosom ga gospodar predstavi svojim gostom.

Med igranjem godbe gleda markij zadovoljno po odlični družbi. Gospe v krasnih oblekah in gospodje v frakih so korakali mimo njega. Markij se drži dostojansveno, ko mu gospod Herder predstavlja svoje goste.

Stefan je ostal pri vstopu v dvorano in opazuje markija. Okoli njegovih ust se raztegne ironičen smeh. Njegove oči sedaj iščejo Bozota. Zapazi ga na nasprotni strani dvorane, nekaj korakov od Kati, ki je govorila z nekaterimi damami. In poleg Kati je sedela njena mati, za katero se je sedaj prikazala Daniela.

Stefanove oči zažare. Kako ponosna, pa obenem ljubka je bila njena postava. Nobena druga dama v dvorani se ni mogla z njo primerjati.

Nežno izgovarja pred se njeno ime ter počasi stopi dalje v dvorano, da bi prišel do Bozota. Ko pride do njega, opazi, da se Bozo z jeznim pogledom ozira na markija.

— Kaj ti je, Bozo? Izgledaš, kot bi se to moral člove bati.

— O, ti si, Stefan! Sedaj samo pogled tega lopova. Ali ni to žalostna podoba italijanskega aristokrata? — sikne ježno skozi zobe.

— Misliš markija Salvini.

— Salvini ali Salami — še ni mi bila dodeljena čast, da bi mu bil predstavljen.

— Tudi meni še ne, Bozo — njegovo ime sem izvedel samo od Daniele.

— Samo pogled, kako naš šef zija v ta vzorec italijanskega plemstva. Kar ni mogoče gledati, kako ošabno in oblastno se obnaša ta kalabriški klativitez.

Stefan se smeje.

(Dolje prihodnj.)

SODNIJSKI OGLASI

iz
stare domovine.

T 6132-5

UVEDBA POSTOPANJA za

PROGLASITEV MRTVIM

Mikuš Jože ml., sin Josipa

in Katarine roj. Meden, roj.

7. novembra 1897 v Rakitni št.

47, je odšel s svojim očetom

nekako pred 32. leti v Ameriko.

Od njegovih tamošnjih sor-

ojakov se je doznalo, da je te-

kom svetovne vojne odšel kot

vojak ameriške armade na bo-

jišče, od koder se ni več vrnil.

Ker je potemtakem smatra-

ti, da bo nastopila zakonita

domneva smrti v sm. § 24, št. 1

odz. se na prošnjo pogrešan-

čevega brata Mikuša Franceta

iz Rakitne št. 38 postopanje za

proglasitev mrtvim ter se iz-

da poziv, da se o pogrešan-

čevu sodišču.

MIKUŠ JOŽE

se poziva, da se zglaš pri po-

dpisanem sodišču, ali drugače

da kako vest o sebi.

Po 1. septembru 1935 bo so-

dišče na vnovično prošnjo od-

ločilo o proglasitvi mrtvim.

Okrožno sodišče v Ljubljani

odd. V., dne 16. avgusta 1934.

Avsec, l. r.

T 6032-6

UVEDBA POSTOPANJA za

PROGLASITEV MRTVIM

Mikuš Jože, roj. 2. marca

1866 na Rakitni, bivši posest-

nik, tamkaj št. 47, okraj Lju-

bljanska okol., je odšel pred ka-

kimi 32. leti v Ameriko v Lo-

rain; zadnjikrat je pisal leta

1904. V "Glasu Naroda" z dne

15. maja 1918 je stalo poroč-

ilo, da je neki Jože Malnar iz

Rakitne nad Borovnico v bol-

niici v Allegheny umrl, Malnar

je bilo domače ime pogrešane-

ga. Ker je potemtakem smatra-

ti, da bo nastopila zakonita

domneva smrti v sm. § 24, št. 1

odz., se uvide na prošnjo po-

grešančevega brata Mikuša

Franceta iz Rakitne št. 38 po-

stopanje za proglasitev mrt-

vim ter se izda poziv, da se o

pogrešančevu sodišču.

MIKUŠ JOSIP st. se poziva,

da se zglaš pri podpisnem

sodišču, ali drugače da kako

vest o sebi.

Po 1. septembru 1935 bo so-

dišče na vnovično prošnjo od-

ločilo o proglasitvi mrtvim.

Okrožno sodišče v Ljubljani

odd. V., dne 16. avgusta 1934.

Avsec, l. r.

Advertise in
"Glas Naroda"

REDNO ŽVLJENJE — DOLGO ŽVLJENJE

Med velikimi ljudmi, ki so dolgo živeli, je prilično dosti tudi takih, ki se niso dosti menili za svoje zdravje. Mnogi so neredno živeli, čezmerno pili alkoholne pijače in razna narkotična sredstva, vendar so doživeli lepo starost. Kajpada to ni reden pojav. Redno so dolgo živeli le tisti, ki so zmerno živeli. Med te spada med drugimi slavnimi nemški filozof Emanuel Kant, ki se mora vprav prehranitveni skrbi za življenje zahvaliti za visoko starost; umrl je namreč v 81. letu. Kant si je neverjetno precizno uredil svoje življenje. Bil je v vsakem pogledu umirjen. Točno je odredil obroke svojih jedil. Alkoholna sploh ni pil. Prav tako ni kadil, a spal je vsak dan toliko, kolikor so mu odredili zdravniki. Celo tako

daleč je šel Kant v varovanju svojega zdravja, da se je ogibal vsakega razburjenja, prepira itd. Celo potoval ni nikamor, ker je menil, da potovanja krajša življenje. Med velike ljudi, ki so se strogo držali diete, je tudi slavniti italijanski glasbenik Giuseppe Verdi, ki je umrl v 77. letu popolnoma zdrav, duševno svež — zrušila ga je le starostna onemoglost. V 74. letu je Verdi še tako lahko in hitro komponiral svoje znamenite opere, kakor na primer "Othello", da je bilo čudovito. Med starimi rimskimi pisatelji je bilo tudi več ljudi, ki so skrbno pazili na higieno in se držali diete. Tako je na pr. Seneca nenavadno pazil na svoje zdravje. In ravno radi tega je, ko ga je Neron obsodil na smrt, tako težko umiral. Prerezal si je žile na levi roki, pa dasiravno je mnogo krvavel, ni izgubil zavesti, kaj šele, da bi umrl. Zatem je sedemkrat izpil kozarec strupa, pa tudi to ga ni spravilo s sveta. Šele, ko je vdihaval vrelo strupeno paro, ki mu je uničila pljuča, je izdihnil.

ZEMLJEVIDI

STENSKI ZEMLJEVIDI

Na močnem papirju s platnениmi pregibi 7.50

POKRAJNI ROČNI ZEMLJEVIDI:

Dravska Banovina 30
Ljubljanske in mariborske oblasti 30
Pohorje, Kozjak 30

CANADA

..... 40

ZDRUŽENIH DRŽAV

VELIKI 40
MALI 15

NOVA EVROPA

..... 60

ZEMLJEVIDI POSAMEZNIH DRŽAV:

Alabama, Arkansas, Arizona, Colorado, Kansas, Kentucky, Tennessee, Oklahoma, Indiana, Montana, Mississippi, Washington, Wyoming 25

Illinois, Pennsylvania, Minnesota, Michigan, Wisconsin, West Virginia, Ohio, New York, Virginia 40

Naročilom je priložiti denar, bodisi v gotovini, Money Order ali poštne znamke po 1 ali 2 centa. Če pošljete gotovino, rekomandirajte pismo.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"
216 W. 18 Street
New York, N. Y.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

KRETANJE PARNIKOV ZA MESPO SEPTEMBER, 1934

28. septembra:
Bremen v Bremen

29. septembra:
Conte di Savoia v Genoa
Ile de France v Havre

3. oktobra:
Aquitania v Cherbourg
Deutschland v Hamburg
Pres. Harding v Havre

5. oktobra:
Olympic v Cherbourg

6. oktobra:
Paris v Havre
Europa v Bremen
St. Louis v Hamburg
Vulcania v Trst

10. oktobra:
Manhattan v Havre
Hamburg v Hamburg
Bergaria v Cherbourg

12. oktobra:
Majestic v Cherbourg

13. oktobra:
Lafayette v Havr
Rex v Genoa
Veendam v Boulogne sur Mer

17. oktobra:
Pres. Roosevelt v Havre
New York v Hamburg

19. oktobra:
Statendam v Boulogne sur Mer

20. oktobra:
Bremen v Bremen
Ile de France v Havre

24. oktobra:
Washington, Havre
Aquitania v Cherbourg

25. oktobra:
Albert Ballin v Hamburg

26. oktobra:
Olympic v Cherbourg

27. oktobra:
Europa v Bremen
Champlain v Havre
Conte di Savoia v Genoa

31. oktobra:
Bergaria v Cherbourg
Deutschland v Hamburg

2. novembra:
Majestic v Cherbourg

3. novembra:
Lafayette v Havre
Gen. von Steuben v Hamburg
Saturnia v Trst

5. novembra:
Hamburg v Hamburg

7. novembra:
Manhattan v Havre

9. novembra:
Bremen v Bremen
Aquitania v Cherbourg
Rex v Genoa

10. novembra:
Ile de France v Havre
Veendam v Boulogne sur Mer

14. novembra:
Statendam v Boulogne sur Mer
Bergaria v Cherbourg

17. novembra:
Champlain v Havre

21. novembra:
Washington v Havre
Albert Ballin v Hamburg

23. novembra:
Majestic v Cherbourg
Conte di Savoia v Genoa

24. novembra:
Paris v Havre

29. novembra:
St. Louis v Hamburg

30. novembra:
Olympic v Cherbourg

ZDRAVNIKOVA TRAGEDIJA

V Budimpešti je policija prijela 36-letnega zdravnika dr. Stefana Wurma. Obtožen je kreditne goljufije. Wurm ima že nad deset let zdravniško diplomu, toda ker ni imel dovolj sredstev, da bo začel prakso, je živel ves ta čas od zastopstev lekarniških izdelkov.

V zadnjem času pa je izgubil še ta kruh. Moral je strdati in da ga niso deložirali, je lagal hišnemu gospodarju, nekemu klobasičarju, da ima bogato nevesto. Pisma, ki so bila podpisana z ženskim imenom, pa je pisal dr. Wurm sam. Ko je prišla na dan resnica, je hotel zdravnik izvršiti samomor, vendar pa so ga pri tem prestregli. Ker je brez denarja in strehe, so ga pridržali v zaporu.

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi

s velikimi stroški. Mnogo jih je, ki so radi elabih razmer tako prizadeti, da so nas naprosili, da jih počakamo, zato naj pa oni, katerim je mogoče, poravnajo na ročnino točno.

Uprava "G. N."

MOSKOVSKI HARUN AL RAŠID

Predsednik sovjetske unije Kalinin je imel pred kratkim doživljaj, ki bi se skoraj končal slabo: Z ljudskim povernikom za javno preskrbo Mikojandom sta se dogovorila, da pojeta preoblečena nadzorovat uradne prodajalne, da se prepričata, ali so neštivilne pritožbe o njih slabem funkcioniranju upravičene.

Preoblekla sta se v prava proletarca in dospela do ene izmed prodajaln. Ogromna vrsta ljudi je čakala tam. Zvedela sta, da stoji že več ur, ker

VOJAŠTVO PROT I ŠTRAJKARJEM

Tekom tekstilnega štrajka so se vršili v Saylesvill, R. I., krvavi nemiri. Milica je slednjič za barikadirala več ulic z bodečo žico in preprečila štrajkarjem prehod.

BOŽIČNI IZLETI

v Jugoslavijo:

POD OSEBNIM VODSTVOM

MAJESTIC v Cherbourg, odpluje 14. DEC.

Pod vodstvom Mr. Ekerovich-a.

BREMEN v Bremen, odpluje 15. DEC.

Pod vodstvom Mr. Wohlmut-a.

PARIS v Havre, odpluje 15. DEC. —

Kdor želi imeti prijetno družbo, naj se nam takoj priglasijo in če je gotov, naj pošlje nekaj are, da mu preskrbimo najboljše prostor na enemu izmed teh parnikov. Mi bomo takoj preskrbeli vse potrebne listine za potovanje in sploh vse, da bo vsakdo zadovoljen. Dolgoletne skušnje in priporočila onih, ki so se posluževali našega posredovanja, so najboljša jamstvo vsakemu. Priglasite se takoj za navodila na:

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (TRAVEL BUREAU)
216 West 18th Street New York, N. Y.